

Duchovné prekážky rozvoja Slovenska

V Cirkvi máme veľmi silnú teologickú odpoveď na to, čo bráni Slovensku v duchovnom rozvoji. Sú to hriechy proti Duchu Svätému, ktoré nám bránia ísť vpred, pretože nám zabraňujú stretnúť sa s Bohom, počúvať ho. Skúsím prejsť všetky hriechy proti Duchu Svätému:

- opovážlivé spoliehanie sa na Božie milosrdenstvo: Jeho konkrétna forma dnes v našej spoločnosti je veľký tradicionalizmus. Východisko z toho je vytvárať väčší priestor v osobnom, rodinnom, farskom živote na počúvanie Ducha Svätého.
- pochybovanie o Božom milosrdenstve, zúfalstvo: Konkrétna forma v našej spoločnosti je rezignácia, pasivita. Niekedy to môže byť druhý extrém: túžba extravagantne ohlasovať evanjelium, ako keby nájsť vlastné formy a prekričať spoločnosť a možno je to prejav nedôvery, či Boh má moc prehovoriť do našej spoločnosti aj v dnešnom čase. Východisko je vytvárať väčší priestor na budovanie malých spoločenstiev, pretože iba tam sa môžeme naučiť počúvať Boha, ktorí hovoria nielen cez Sväté Písmo a moje osobné prežívanie, ale aj cez bratov a sestry.
- odporovať zjavenej pravde: Dnes je to zanedbávanie poznania. Doba, ktorú žijeme, je typická tým, že neverí v pravdu a je tu mravný relativizmus. "Ak pravda nejestvuje, nemá zmysel ani pravdu poznávať." Stratili sme chuť skutočne poznávať, byť fascinovaný tým, čo je naozaj pravda, dobro. Východisko: rozvoj poznávania na lokálnej úrovni. V rodine sa najľahšie odovzdáva poznanie, pretože kde je láska, tam sa ľahšie poznáva. Vo farnostiach chýbajú katechézy, biblické školy.
- zatvrdlivý boj voči spasiteľným napomenutiam: Konkrétna forma dnes je ľahostajnosť voči múdrosti generácií. Zabúdame, že stojíme na pleciach obrov - že to, čo zažívame ako dobré je preto, lebo niekto pred nami niečo dobré urobil a priniesol, či už hovoríme o striedaní kňazov vo farnosti, striedaní vedúcich v spoločenstve, o striedaní v politike.
- závidieť Božiu milosť bližnému: Vo farnostiach je veľa darov a namiesto toho, aby sme hľadali cesty k sebe, si nerozumieme alebo vzájomne závidíme. Východisko je, aby sa farnosť stávala miestom spoločenstva spoločenstiev, aby sme sa neuzatvárali do seba, ale hľadali navzájom k sebe cestu.
- zotrvať v nekajúcnosti až do konca. Mnohí ľudia, ktorí prídu na veľké spovede, nezažijú skutočnú sviatosť zmierenia, pretože spoveď je iba spoveďou a nie je súčasťou zmierenia a zastavenia sa, ktoré vrcholí v skutočnom zmierení s Bohom. Možno to tých ľudí nikto nenaučil.

Roman Seko

Prednáška odznela na konferencii 7 vrchov dňa 17. 3. 2012